

F. t. l. vedr. udlændingeloven og retsafgiftsloven

Det kan tale for en ordning med hemmeligholdelse, at sådanne særligt godkendte advokater grundet deres indsigt i og kendskab til PET's fortrolige oplysninger, kan have et behov for beskyttelse af deres identitet i relation til personer, der måtte ønske at få kendskab til denne information. Det bemærkes, at antallet af særligt godkendte advokater, henset til det begrænsede antal sager af denne karakter, næppe vil blive stort.

Det taler omvendt for en ordning med offentlighed om advokaternes identitet, at der også her sker en opretholdelse af princippet om det frie advokatvalg, dog alene blandt den gruppe af advokater, der er særligt godkendte advokater, ligesom ordningen set fra den almindelige offentligheds side får et mindre lukket præg. Det bemærkes, at ordningen i Storbritannien er etableret med offentligt kendte særlige advokater, og at princippet om det frie advokatvalg også gælder i eksempelvis sager ved Flygtningenævnet, uanset at sager om asyl indeholder oplysninger af meget personlig karakter om den implicerede udlænding.

I relation til muligheden for at opdele en sags bevismateriale i såkaldt »lukket« og »åbent« materiale er der behov for at tage stilling til betydningen af, at den særligt godkendte advokat søger at få dele af det lukkede materiale overført til det åbne materiale.

Efter arbejdsgruppens opfattelse bør der – under hensyntagen til PET's behov for at kunne udøve en effektiv efterretningsindsats – skabes en ordning, hvor PET, efter at den særligt godkendte advokat har begæret lukket materiale overført til åbent materiale, får mulighed for over for retten at argumentere for, at materialet fortsat skal være lukket.

Såfremt retten herefter ved kendelse måtte beslutte, at materialet bør overføres fra det lukkede til det åbne materiale, og denne beslutning i givet fald opretholdes af kæreinstansen, bør der skabes mulighed for, at PET i yderste konsekvens må indstille til justitsministeren, at sagen opgives videreført. Dette indebærer i givet fald, at farevurderingen ophæves, ligesom integrationsministerens afgørelser om udvisning bortfalder. PET vil dog også kunne beslutte, at det pågældende materiale alligevel ikke medtages i den videre førelse af sagen, såfremt PET vurderer, at sagen kan videreføres uden de pågældende oplysninger. Dette kan rejse habilitetsspørgsmål, som skal behandles af domstolene i de konkrete tilfælde.

Arbejdsgruppen er af den opfattelse, at de nye regler om domstolens behandling af disse sager mest hensigtsmæssigt indsættes som et nyt selvstændigt kapitel i udlændingeloven.

4.1.4. Regeringens bemærkninger til arbejdsgruppens forslag

Regeringen kan som nævnt ovenfor overordnet tilslutte sig arbejdsgruppens forslag (model 1) til en ny model for behandling og domstolsprøvelse af sager om administrativ udvisning m.v. af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed.

Lovforslaget tager således udgangspunkt i den gældende ordning efter udlændingelovens § 45 b, men således at det fremover vil være justitsministeren, der på baggrund af en indstilling fra PET vurderer, om en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed. Integrationsministeriet træffer herefter afgørelse om udvisning af udlændingen efter udlændingelovens § 25, nr. 1.

Der foreslås endvidere indsat et nyt kapitel i udlændingeloven (kapitel 7 b) om domstolsbehandling af visse beslutninger om administrativ udvisning, herunder om prøvelse af farevurderingen og afgørelsen om udvisning. Sager om frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 af en udlænding med henblik på udvisning efter § 25, nr. 1, skal også behandles efter det foreslåede kapitel 7 b, jf. afsnit 4.2. nedenfor.

Farevurderingen (og dermed de fortrolige oplysninger) danner grundlag for frihedsberøvelsen og udvisningsafgørelsen, og det er derfor hensigten så vidt muligt at sikre en samlet domstolsbehandling heraf. I den forbindelse foreslås det endvidere, at alle sager, hvor udlændingen er frihedsberøvet med henblik på udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 1, skal indbringes for retten, uanset om den pågældende er løsladt inden for 3 døgn.

Regeringen finder, at indbringelse af disse sager for domstolene skal ske ved det offentliges foranstaltning, og at sagens indbringelse skal have opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, når udlændingen opholder sig her i landet. Hensynet er at sikre overholdelse af EMRK artikel 13, flygtningekonventionens artikel 32 og refolementsforbuddet i udlændingelovens § 31. Sagens indbringelse for retten bør dog ikke have opsættende virkning for så vidt angår iværksættelse og opretholdelse af en frihedsberøvelse.

De foreslåede regler om domstolsbehandling i kapitel 7 b fastlægger de civilprocessuelle rammer for behandlingen af disse sager, herunder for prøvelsen efter grundlovens § 63 f.eks. af afgørelsen om udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 1 (og i tilknytning hertil vurderingen af, at den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed).

Forslaget indebærer endvidere, at det fortrolige materiale, der ligger til grund for farevurderingen, men som af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan fremlæg-